

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-652/11 P

Mindo Srl
v.
Evropská komise

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Italský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Zaplacení pokuty solidárně zavázaným spoludlužníkem — Právní zájem na podání žaloby — Důkazní břemeno“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. dubna 2013

1. *Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Přesná kritika bodu úvahy Tribunálu a dostatečné určení dovolávaného nesprávného právního posouzení — Přípustnost*

[Článek 256 odst. 1 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 58 první pododstavec; jednací řád Soudního dvora, čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2]

2. *Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Nedostatečné odůvodnění — Dosah povinnosti uvést odůvodnění — Povinnost odpovědět na jasné a přesné argumenty žalobce*

(Článek 256 odst. 1 SFEU; statut Soudního dvora, články 36, 53 první pododstavec a 58 první pododstavec; jednací řád Tribunálu, čl. 81)

3. *Soudní řízení — Předložení důkazů — Neúnosné důkazní břemeno — Nepřípustnost*

1. Z článku 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhovatel domáhá, jakož i právní argumenty, které specifickým způsobem tento návrh podporují. Jelikož se navrhovatelka dovolává nesprávných právních posouzení, kterých se dopustil Tribunál, přičemž dostatečně přesně uvedla kritizované části napadeného rozsudku a upřesnila důvody, pro které považuje tyto části za stížené takovými nesprávnými posouzeními, je důvod kasačního opravného prostředku přípustný.

(viz body 21, 22)

2. O nedostatečné odůvodnění a tedy porušení podstatných formálních náležitostí se jedná tehdy, když rozsudek Tribunálu uvádí, že zaplacení celé pokuty uložené rozhodnutím, v němž Komise konstatuje porušení pravidel hospodářské soutěže, jednou z osob, kterým bylo toto rozhodnutí určeno, nestačí k tomu, aby této osobě vznikla pohledávka, za kterou může odpovídat další adresát rozhodnutí jako solidární dlužník pokuty, a to navzdory přesným argumentům dotyčného solidárního dlužníka v opačném smyslu.

Rovněž se jedná o porušení povinnosti odůvodnění, jestliže Tribunál opomenul odpovědět na ústřední část argumentace solidárního dlužníka, která se rovněž týká postavení navrhovatelky, když navzdory jasným a přesným argumentům předloženým v tomto ohledu solidárním dlužníkem zejména neověřil, zda právo věřitele podat regresní žalobu, aby vymohl část pokuty, kterou zaplatil, bylo či nebylo promlčeno.

Jelikož navrhovatelka uvádí, že vyrovnání umožňovalo podniku, který je platebně neschopný, restrukturovat dluh se všemi věřiteli, a pokračovat tak ve svých činnostech, nemohl se Tribunál při odpovědi na tento rozhodující argument omezit na tvrzení, že solidární dlužník nevysvětlil důvody, pro které označil věřitele za „věřitele, jehož pohledávka vznikla před soudním rozhodnutím“, nebo důvody, proč se nepokusil přihlásit svou pohledávku.

(viz body 36, 37, 39, 41, 44, 45)

3. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že podřídil zájem navrhovatelky na podání žaloby podmínce, že prokáže úmysl třetí osoby podat žalobu na vymáhání její pohledávky a v důsledku toho jí uložil neúnosné důkazní břemeno.

Konstatování neexistence právního zájmu na podání žaloby na straně adresáta rozhodnutí Komise, které mu ukládá pokutu, nemůže spočívat na pouhých domněnkách, zejména jestliže Tribunál dostatečně nezohlednil řadu skutečností uplatněných navrhovatelkou s cílem objasnit různé okolnosti projednávaného případu.

(viz body 50, 53)